

NASZCZYRBIĆ (1) *vb pf*

naszczyrbić, [naszczerbić].

a jasne, w naszczerbić e pochylone.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład): naszczerbić.

inf naszczyrbić. ◇ [praet 2 sg m -ś naszczerbił. ◇ con 3 sg m by naszczerbił.]

*Zrobić szczerbę; przen: uszkodzić [czego]: [Złotem wiarę/ y prawá wygnali/ Zá złotem łady/ y włytyd łtradáli/ Nie máłz coby fię obrał takiego Wieku náłzczerbił niešczęśliwego *KmitaŁów* C3.]*

*Zwroty: »naszczyrbić poczciwości«: Siłá tákich iest/ kthore wolałyby gárło dáć/ niż namniey náłzczyrbić poczciwości *GórnDworz* Aa3.*

*[»prawa naszczerbić«: Dwoiákoś [zakonie] tedy prawá łwego náłzczerbił/ á iuż ná wieki vtrácił. *GrzegŻarnPos* 1597 40 (*Linde*).*

*»sławy naszczerbić«: á przedsięby [tacy] ławy łwey namnieyłzego kęłá niechćieli náłzczerbić/ choćiaby tego łámá rzecz półpolita potrzebowałá y prágnęłá. *CiceroKosz* 44 (*Linde*).]*

Synonimy: naruszyć, zepsować.

Formacje współrdzenne cf SZCZERBIĆ SIĘ.

Cf NASZCZERBIENIE, NASZCZERBIONY

JR, LW